

νά καταβιάσῃ ἅπαντα τὰ ἰστία, ἀντήχησε πενθηρὰ καὶ εὐνηχὴς διὰ τῆς ναυτικῆς σάλπιγγος.

Διαρκούτος τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, οἱ ἐπιβάται ἐκτὸς τῆς Εὐᾶς καὶ τοῦ Γουλιέλμου, εἶχον ὑπακοήν.

Οἱ δύο οὗτοι, μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποταχθῶσιν, ὅπως χωρισθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων, ἔμενον ὄρθιοι, ἐρείδόμενοι ἐπὶ τινος ἐδωλίου καὶ ἐπιλαμβανόμενοι τῶν προσόνων, ἵνα ἀντιπαλαίσωσι κατὰ τῶν προσβολῶν τοῦ ἀνέμου, ἐπὶ στιγμὴν φοικιδῶδες καθίσταμένου καὶ ὑπὲρ τὸ πλοῖον ἀπειλούντος νὰ τοὺς ἀνυψώσῃ.

— Ἄς κατέλθωμεν, ἄς κατέλθωμεν, εἶπεν ἡ Εὐᾶ, ἦν προμνήσιόν τι θραυσθὲν κατήρχετο νὰ τὴν πλήξῃ εἰς τὴν κεφαλὴν.

— Κατέλθετε λοιπόν, ἐκραύγασε πρὸς αὐτοὺς ὁ πλοίαρχος, ὅστις εἶχεν ἀντικαταστήσῃ τὸν ἀξιωματικὸν τῆς φυλακῆς ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου μέρους τῆς πύρας.

Οἱ ναῦται, ὑπὸ φανῶν ἐφωδιασμένοι, ἔτρεχον, ἔσπευδον καὶ συνωθοῦντο ἐκτελοῦντες τὰς παραγγελλείσας αὐτοῖς ἐργασίας.

— Ἄς κατέλθωμεν, εἶπε τότε ὁ Γουλιέλμος, ὑπέικων ἐπὶ τέλους εἰς τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην καὶ τὸν κίνδυνον. Ὑγίαινε, Εὐᾶ, προσέθηκε, λαβόμενος τῶν χειρῶν τῆς συντρόφου του. Ὑγίαινε!

Ἴνα δὲ ὑποστηρίξῃ τότε τὴν νεάνίδα καὶ βοηθήσῃ αὐτὴν, ὅπως βαδίσῃ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὑπὸ τὰς προσβολὰς τρομεροῦ ἀέλου ταλαντευομένου, περιέβαλε διὰ τοῦ βραχίονός του τὴν εὐκαμπτον αὐτῆς ὀσφύν.

Αἴφνης πνοὴ ἀνέμου μανιώδους, ὑπὸ ἀστραπῶν καὶ βροντῆς συνοδευομένη, ἐσάρωσε τὸ κατὰστρωμα, ἀνυψώσασα ὑπὲρ τοὺς θωρακισμοὺς μικρὰ τινὰ ἀντικείμενα καὶ πλαγίως κλίναςα τὸ πλοῖον.

Ἡ Εὐᾶ, ἀποτόμως ἀποχωρισθεῖσα τοῦ Γουλιέλμου, ἀπώλεσε τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἔπεσε. Δύο αὐταὶ, ἀνεγείραντες αὐτὴν, τὴν ὠδήγησαν εἰς τὴν μεγάλην αἵθουσαν.

— Γουλιέλμε! Γουλιέλμε! ἐφώναζεν ἡ Εὐᾶ βαδίζουσα.

— Ὁ Γουλιέλμος σας θὰ διαφύγῃ καλῶς ἄνευ ὑμῶν! εἶπέ τις τῶν ὑποστηριζόντων αὐτὴν ναυτῶν.

Ἡ Εὐᾶ ἐπέμενε καὶ ἐξηκολούθει φωνάζουσα ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ ἀκουσθῇ παρ' ἐκείνου, ὅστις τὴν ἠγάπα, ἀλλ' ἡ φωνὴ τῆς μιγνυομένη μετὰ τῶν μυκηθμῶν τῆς τρικυμίας ἀπώλλυτο ἐν τῷ κενῷ.

— Ὑπάγετε λοιπόν! τῇ εἶπε τὴν φερόν ταύτην ἀποτόμως ἕτερός τις ναύτης. Ἐχω νὰ ἐκτελέσω ἄλλην ἐργασίαν ἢ νὰ μένω ἐδῶ.

Ὑποχρεώσας δὲ αὐτὴν νὰ κατέλθῃ τὰς βαθμιδᾶς, ἐπληθῆεν εἰς τὴν θέσιν του.

— Δεσποινὶς Εὐᾶ! δεσποινὶς Εὐᾶ! ἐκραύγασεν ὑπὸ τὴν κλίμακα ἡ κυρία Τράμφεν.

Ἡ Εὐᾶ, ὅπως ἀπασχολημένη περὶ τὸν Γουλιέλμον, δὲν ἤκουε τὴν παιδαγωγόν της καὶ ἐξηκολούθει μένουσα ἐκεῖ ἀκίνητος, ζητοῦσα νὰ ἴδῃ εἰς τὴν λάμπιν τῶν

ἀστραπῶν, ἐὰν διέκρινε τὸν Σερβίλ, ὃν περιέμενον ἵνα κατέλθῃ.

Μετὰ παρέλευσιν δευτερολέπτων τινῶν, ἀνεγερθεῖσα ἐπὶ τῶν γονάτων της, προσεπάθει νὰ ἐκτείνῃ τὴν λευκὴν ἐφροστρίδα της εἰς τὸν ἄνεμον, ὅπως ἡ λευκότης αὕτη ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτὴν τὸν νεανίαν.

Τότε ἐπῆλθέ τι φοικιδῶδες καὶ ἀποτρόπιον. Ἡ καταιγίς, ἥτις ἐξερορήνυτο ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ γιγαντώδει καὶ τρομερᾷ ἰσχύϊ, ἀνυψώσε τὴν ἀτυχῆ κόρην, τὴν μετέφερεν εἰς τινὰ ἀπόστασιν καὶ ἔρριψεν αὐτὴν κατὰ τινος ὑπερμεγέθους ἀντικειμένου, ὅπου ἠσθάνθη ἑαυτὴν ὡς καθηλωθεῖσαν.

Συνεσφιγμένη ἐν τῷ μαγγάνῳ τούτῳ, τὸ πρόσωπον ἔχουσα κατὰστικτον ὑπὸ τῆς χαλαζῆς, τὴν κόμην ἀπεσπασμένην ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ τὰ ἱμάτια διεσρηγμένα, διέμεινε ἐπὶ στιγμὴν ἄνευ ἀναπνοῆς, μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπεμέτρως ἀνεωγμένους, νομίζουσα νὰ ἴδῃ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὴν τὸν θάνατον.

Φάσμα τι ἀνεγερθὲν ἐνώπιόν της ὑπετονθόρυζε τὸ ὄνομά της.

— Εὐᾶ!... Εὐᾶ!...

— Γουλιέλμε!... ὦ! Γουλιέλμε!... εἶπεν ἡ νεανὶς μετὰ μόχθου.

Καὶ ἡ τρικυμία ἐμυκάτο πάντοτε, τὸ δὲ πλοῖον ἦτο οὕτως κεκλιμένον, ὥστε ἡ τρύπις αὐτοῦ ἐξήρχετο τῶν κυμάτων, ἐν οἷς ἦτο ἔτοιμον νὰ καταποντισθῇ.

Πᾶσα ἐργασία, πᾶσα κίνησις ἦν ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ. Οἱ φανοὶ ἔσβυσαν. Οὐδεὶς μετεκινεῖτο καὶ οὐδὲν περιεμένε τις πλέον εἰμὴ ἐκ τοῦ Θεοῦ. Τρομερὰ τις ἀστραπὴ ἐφώτισεν αἴφνης τὴν σκιὰν ταύτην καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τὸ φάσμα, ὅπερ εἶχε καλέσῃ τὴν νεάνίδα, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν πάντοτε παρετήρει.

Ἦν ὁ Γουλιέλμος.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν φωνή τις τρίζουσα ἠγέροθη.

Ὁ Γουλιέλμος, ὑψωθείς ἄνω τοῦ καταστρώματος, κατεκρημνίζετο ἐπὶ τῶν κυμάτων.

Ἐτέρα φωνή, μᾶλλον ἀσθενῆς, ἀπήνησεν εἰς τὴν πρώτην καὶ ὑψώθη εἰς τὸν ἄνεμον, εἶτα δὲ τὰ στοιχεῖα, τοξεύσαντα τὸ θῦμα τοῦτο, ἐφάνησαν ἐκ τοῦ ἔργου τῶν ἱκανοποιηθέντων καὶ αἰφνιδίως κατεπραῦνθησαν.

— Ἄνθρωπός τις εἰς τὴν θάλασσαν! εἶχον βοήσῃ πολλὰ ἀνεπαίσθητοι φωναί.

— Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ τὸν βοηθήσῃ! ἀπήνησεν ὁ πλοίαρχος.

Πᾶσα σωτηρίας ἀπίστωσις ἦν ἀνωφελής. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ πλοῖον ἀνηγέροθη. Οἱ ναῦται ἤναψαν αὐτὴς τοὺς φανούς, ὁ πλοίαρχος ἐπανελάβε τὴν διοίκησίν του καὶ, εἰ καὶ ὁ ἄνεμος ἐπεκράτει σφοδρὸς, ὁ Κῆρυξ, ὅστις δὲν εἶχεν ὑποστῆ εἰμὴ τινὰς βλάβας ἄνευ σπουδαιότητος, ἠδυνήθη νὰ ἀναλάβῃ μετὰ τινων προφυλάξεων τὴν συνήθη πορείαν του.

Ἄνθρωποι τινες μετὰ τοῦ ἱατροῦ κατήλθον εἰς τοὺς θαλαμίσκους τῶν ἐπιβάτων καὶ ἐβοήθουν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς

τραυματίας. Ἡ κυρία Τράμφεν εὐρέθη εἰς τὴν τελευταίαν βαθμιδὰ τῆς κλίμακος καλοῦσα πάντοτε τὴν Εὐᾶν.

Ἄμα τῆς ἡμέρας φωτισάσης τὸ κατὰστρωμα τοῦ πλοίου, εἶδον τὴν νεάνίδα ἐνοκλάζουσαν παρὰ τὸν ἰστόν, πρὸς ὃν ἦτο παραδόξως προσκεκολλημένη μετὰ τῶν περιπεπλεγμένων καλωδίων. Οἱ ἀκίνητοι αὐτῆς ὀφθαλμοὶ ἔβλεπον ἐν τῷ κενῷ. Ἐξέφραζον δὲ ἀλλόκοτόν τινα νάρκωσιν καὶ οὐδένα παρετήρουν. Ἐσπευσαν νὰ τὴν ἀπαλλάξωσι τῶν περιβαλλόντων αὐτὴν δεσμῶν. Τὴν ἠρώτησαν. Διέμεινε ἀφωνος καὶ ἐφάνη μὴ ἐννοοῦσα. Αὐτὴ ἡ κυρία Τράμφεν ὑπῆρξεν ἀνίσχυρος, ὅπως τὴν ἀναγκάσῃ νὰ ὀμιλήσῃ, ὅπως τὴν πείσῃ νὰ κινήθῃ. Τὴν μετένεγκον ἐν τινι δωματίῳ, ὅπου, ἀφοῦ τὴν κατέκλινον, τῇ ἐχορήγησαν παυσωδύνον τι φάρμακον. Αὐθωροῖ ἡ Εὐᾶ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς, οὓς δὲν ἤνοιξε διαρκούσης τῆς ἡμέρας.

Ἐκοιμάτο; Ὁ ἱατρὸς δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ βεβαιώσῃ. Ἦτο μολυβδόχρους καὶ διετήρησε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἀκίνησιν νεκρᾶς. Ἐν τούτοις ὁ σφυγμὸς της ἐδείκνυεν ὅτι ἔζη. Πρὸς τὴν δεκάτην ἐσπερινὴν ὥραν, ὥραν τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς τῆς προτεραίας, ἦν ἡ κυρία Τράμφεν δὲν ἐγίνωσκεν εἰσέτι, ἡ ἀσθενὴς ἀφπνίσθη, αἰφνιδίως δ' ἀνορθωθείσα ἐξῆλθε τῆς κλίνης της, προσφέρουσα ἐκ διαλειμμάτων τὸ ὄνομα τοῦ Γουλιέλμου.

[Ἔπεται συνέχεια].

ΑΝΑΡ. Π. ΒΛΑΧΟΚΡΗΤΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχαῖς καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὰ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ λαοῦ, «Ἐπιπλανώμενος» Α. Σούτσου..... λ.π. 50 (60)
 Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ λαοῦ, «Βαθυλώνια», Βυζαντίου..... λ.π. 50 (60)
 «Τὰ Δύο Ἄκνα» Αἰμῆλου Ρεσόβου, δρ. 4.60[2]
 «Ἡ Ὁραία Παρισινὴ»..... λ.π. 60 (70)
 «Ἐρως καὶ Σα», Ἀθηναϊκαὶ Εἰκόνες ὑπὸ Αἰσώπου..... δρ. 4 [4,40]
 «Παρισίαν Ἀπόκρισιν», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ι. Σκυλίση (τόμοι 40)..... Δρ. 6 [7]
 «Αἱ Ρωσίδες Παρθένοι ἢ ὁ Μηδενισμὸς ἐν Ρωσσίᾳ» (τόμοι 2)..... Δρ. 3 [3,30]
 «Παλαιὰ Ἀμαρτία», λυρική συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου..... Λεπτ. 60 [70]
 «Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», λυρική Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 60 [70]
 «Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Πέτρου», αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ παραρτημάτων..... Δραχ. 4 [4,50]
 «Αἱ τίμαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ Amedee Achard..... Λεπτ. 75 [90]
 «Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης», μυθιστόρημα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δραχ. 2 [2,20]
 «Ὑπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2]..... Δρ. 4 [4,20]
 «Κωμῳδαί» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]
 «Ὁ Γονάλης Κορδοῦβος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτῆσις» μυθιστόρημα..... Δρ. 4.50 [4,70]